

— Τί θά γίνουμε μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι τώρα τόσοσ καιρός. Δὲ μᾶς ἀφήνει νὰ κλείσουμε μάτι, μουρμουρίζει: ἔνας γείτονας συγώνοντα· σὶδ παράθυρο.

— Χώρα ποιῶναι καὶ φόβος μὴν καλλήσουμε. λέει ἡ γυναῖκα του.

Μὰ κείνος ἑακολουθεῖ νὰ βήχῃ ἀδιάφορος. Κάτι τοῦ γαρφαλίξει· τὸ λάρυγγα καὶ πρέπει νὰ βήξῃ, νὰ βήξῃ πολλές φορές· δυνατὰ γὰρ νὰ ξεθυμάνῃ, νὰ μαλακώσῃ ὁ λάρυγγας του. Ἔτσι ὁ λάρυγγας του ἀνάδει, καίγεται.

— Σήκω μωρὴ φέρε μου ἕνα ποτήρι νερό, φωνάζει.

Ἡ γυναῖκα του σγκώνεται, γισμίζει τὸ ποτήρι ἀπὸ ἕνα μικρὸ ἄσπρο σταμνάκι ποῦ βρίσκεται στὸ χαγιάτι καὶ τοῦ τὸ προσφέρει. Κείνος δάξει μιὰ γουλιὰ στὸ στόμα του καὶ τῆς τὸ δίνει πίσω.

(Ἀκολουθεῖ)

Στὸ ἄρθρο τῆς Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας, στὸ περασμένο φύλλο (σελ. 116, ἀράδα 10) νὰ διορθωθῇ: ἀντὶ *ἐξωτερικὸν* νὰ γίνῃ *ἐσωτερικὸν* καὶ ἀράδα 21 τὸ *βαθιά πεῦ* νὰ γίνῃ *βαθιά του*.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ν. Χάγ. Μπουφίδη. Ἀφοῦ δημοσιεύεις ἀλλοῦ, τί ἀνάγκη νὰ στέλνεις; καὶ σὲ μᾶς; Ὡστόσο δημοσιεύουμε δὸ τοῦτο σου τὸ τετραστίχο ποῦ μᾶς ἄρσεν:

Λίγο νερὸ ἐφίλησε
τῇ γλῆς μὲ τῇ δροσίᾳ του.
Γιὰ δεξ! Λουλούδι ἐβλάστησε,
—καρπὸς τὸ φίλημά του!

κ. Κ. Ἀλεξοῦ. ποιητῇ. Πῶς θὰ βγάλεις βιβλίον, ἄμοι-

ρε; Τὸ πῆγες πρῶτα στὴν «Κριτικὴ καὶ Ποίησι» νὰ σοῦ τὸ ἐγκρίνουν; Πάει πιά τὸ μαῖατε σκόλοι ἄλλοτε. Ἀποχτήσαμε, βλέπετε, καὶ μεῖς τὴ Φιλολογικὴ Ἀστυνομία μῖς!...

—κ. Ἀκριτον ἀποιεῖν. Γιὰ τοὺς συνωνύμους σου τῆς «Κριτικῆς καὶ Ποιήσεως» παραδέχομαι τοὺς στίχους ποῦ εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὸ κομμάτι ποῦ κορεσίδεψαν καὶ ποῦ εἶναι, λές, γραμμένοι ἐπιτηδες γὰρ δασύς· στὸ «Θρίαμβον» τῶν «Βοηθῶν» καὶ τοῦ Ποιητῇ:

Στὸ πείσμα τῶν κοντόφωτων,
θεῖα ποίησι, ποῦ βλέπον
ἀπὸ τίς μύριες σου ὄφες μιὰ
(Ἄκουσον! Ἄκουσον!)
τὴν ὕψη ποῦ σὲ δείχνει
σὺν κάρφωμα ἱερικῶν,
σὺν ἀρρωστιά; λουλούδι...

—κ. Ἀλκαῖο. Δὲν εἶναι ποίημα αὐτοῦ εἶναι γράμμα ἐρωτικό. Ὡστόσο, ἀφοῦ μᾶς ἀρέσουν οἱ στίχοι, τοὺς τυπώσαμε δὸ καὶ ἡ ἀμορτία στὸ λαιμό σου:

Τὸ παγκάκι μᾶς ἔρημο τ' ἀφίσαμε
στὶς βροχὲς, στοῦ χειμῶνα τ' ἀγιάζι,
μὰ ἡ Ἀνοιξὴ τώρα σὺν πρόβριε
νὰ το πάλι, σιμά του μᾶς, κρύζει.

Τὰ δεντρόκια ποῦ ἡσυχάζουν το, δίπλα του
τὰ ψηλά, τὰ στητὰ κυπαρίσσια,
μᾶς καλοῦνε καὶ τώρα, σὺν κι ἄλλοτε,
σὲ ἀγάπης καινούρια μεθήσια.

Ἔλα, ἀγάπη μου, δέξου τὸ κάλεσμα
τῆς γητεύρας κι δλόχαρης Φύσης·
ἔλα, ἔξερω, μὴν πεῖς ὅχι, ἔξερω το:
ἕνα δέλι θάρρσεις.—Μὴν ἀργήσεις!

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς **ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ**

ΔΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχυπλοῦν θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον

‘ΠΑΤΡΙΣ,,

θέλει ἀναχωρήσῃ ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 6 Ἰουνίου

Ἐπίσης τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον

“ΙΩΑΝΝΙΝΑ,,

Θέλει ἀναχωρήσῃ ἐκ Πειραιῶς (μέσω Καλαμῶν-Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 20 Ἰουνίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περιττώμα πληροφόρησις ἀπευθυνέται:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ἐπιστῆν Ἀγ. Τριᾶδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐπικλιπῶσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσῃ ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ Ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν ὅας, μαγαλύνετε τὴν Πατριδα ὅας.